Anul LXXVI | Sibiu, 14 Ianuar 1928 | Nr. 5

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari. Ziarul apare Marția și Vinerea

Corespondențele să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Biserica anglicană la răspântie

de Tr. Scorobeț, asesor consistorial

I

A făcut multă vâlvă știrea despre un conflict, iscat între Parlamentul englez și între Biserica de Stat a Angliei.

Corpurile legiuitoare aveau să-și dea avizul în chestia Reformei cultului divin. De la memorabila ședință a declarării războiului din 1914, Corpurile legiuitoare englezе n'au avut alte ședințe, care să intereseze opinia publică atât de mult ca cele din 13—16 Decemvrie 1927.

Autoritatea bisericească a pregătit reforma cultului divin. Actuala Carte de rugăciune e din anul 1601 și a fost introdusă printr'o lege a Parlamentului englez. Noua Carte de rugăciune încă urma să se introducă printr'un act al Corpurilor legiuitoare și prin sancțiunea constituțională a Regelui. Casa Lorzilor s'a ocupat cu reforma cultului timp de trei zile din 13—15 Decemvrie 1927 și a luat la cunoștință reforma cu 241 voturi contra 88. Dar în Casa Comunelor, unde a ajuns în desbatere la 16 Decemvrie, 238 voturi au fost în contra reformei și 205 voturi în favoarea Cărții noui. Ce e drept, oratorii cari s'au perindat în acea zi la tribuna Parlamentului au evitat să arate valoarea dogmatică a operatului, ci în mod tendențios au scos la iveală caracterul antiprotestant și înrudirea cu Cultul latin și cu deviațiunile lui spre magie și superstiții păgâne. Spre a deveni cineva urgisit în Anglia e de ajuns să-i iasă svonul că simpatizează cu Papa și e aderentul autocratismului papal. Câțiva oratori printre cari și prim-ministrul Baldwin au luat cuvântul să spulbere acele acuzații gratuite aduse noii Cărți de rugăciune, dar cuvintele lor au întăritat și mai mult majoritatea.

Arhiepiscopul de Canterbury, un venerabil bătrân de 81 de ani era de față într'o lojă a Parlamentului. Când a auzit rezultatul votării, a părăsit Parlamentul cu lacrimi în ochi. Noua Carte de rugăciune e monumentul clasic al păstoriei sale de 25 ani, ca șef al Bisericii anglicane. De 21 de ani a lucrat la alcătuirea reformei cultului cu cei mai mari teologi anglicani. Respingerea operatului l-a făcut să declare că dorește să se retragă de la cârma Bisericii.

Cazul a stârnit consternare generală. Opinia publică s'a agitat. Presa din 16 Decemvrie 1927 până azi discută actul parlamentar în toată complexitatea lui. Unele ziare au pretins să înceteze tutoratul Statului asupra Bisericii. Un ziar de seamă Western Mail a caracterizat actul parlamentului: «un caz exemplar de perfidie politică».

Agitația e cu atât mai înverșunată în contra Parlamentului, cu cât lumea nu știe, ce atitudine va lua Autoritatea bisericească. Sinodul Episcopesc s'a întrunește la 11 Ianuar 1927.

Hotărât lucru, coaliția din Parlament care a voit să dea o lovitură Bisericii de Stat, a dat greș. Căci a fost o coaliție a confesiunilor independente, cari de mult duc o luptă înverșunată împotriva Bisericii de Stat. La aceștia s'au alăturat socialiștii, comuniștii și deputații din Wales, Scoția și Irlanda catolică, cari ajungând la autonomie nu mai recunosc Bisericii anglicane caracterul de biserică de Stat.

Dar refuzul Parlamentului de a aproba noua Carte de rugăciune este un act indecent.

Biserica avea un mandat din partea Comisiei eclesiastice legislative să pregătească reforma Cultului.

Acest mandat i-a venit pe urma unui raport al Autorității bisericești, din 1906 în care se arătau următoarele:

«Regula Cultului divin în Biserica Angliei nu mai corespunde vieții religioase a generațiilor de azi. Ea împiedecă manifestarea pietății celor mai mulți credincioși ai Bisericii. Lumea simte trebuința unui ceremonial cu demnitatea caracteristică a Cultului din epoca clasică a Bisericii. Noi trăim într'o epocă de renaștere spirituală fără precedent în istoria Bisericii și fără o transformare adecvată a Cultului divin și a vieții religioase, Biserica n'ar putea fi recunoscută organul viu al Duhului Sfânt. Fără adăptările necesare, religia strămoșească n'ar găsi în biserică instrumentul de manifestare și de disciplinare spirituală. E de neapărată trebuință ca regula Cultului să fie schimbată, îngăduindu-i-se o elasticitate resonabilă, dar în acelaș timp să se fixeze și hotare precise și sancțiuni pentru ceice nu le-ar respecta».

Biserica anglicană de un sfert de veac a desvoltat o activitate fecundă, călăuzită de aceste vederi. Mai întâiu a introdus un armistițiu binefăcător în relațiile cu confesiunile din Țară. Și a inițiat acțiunea de colaborare cu confesiunile engleze în scopul alcătuirii unui program de idei religioase, considerat ca primul pas spre unirea tuturor bisericilor și a confesiunilor creștine. S'a angajat la tratative de unire bisericească nu numai cu protestanții din Țară și de pe continent ci și cu Ortodocșii și cu Catolicii.

Lumea mare, în care nu s'au stins vechile prejudiții de ură între diferitele confesiuni, mai reacționează în contra planului conceput de conducătorii Bisericii anglicane. Printre aceștia se găsesc și episcopi anglicani și teologi de seamă, cari în numele libertății și al adevărului au dus o luptă pe față contra Arhiepiscopului de Cantebury, care-și dă seamă că întreprinderea mare a Bisericii sale nu poate fi scutită de atacuri, venite nu numai din tabere dușmane ci și de la prieteni.

Reforma Cultului este o operă îndrăzneață și în totalitatea ei e grandioasă. Ce a determinat Biserica anglicană să întreprindă o astfel de operă? Sunt motive religioase, psihologice și teologice.

Și-au dat seamă că simboalele în vigoare ale credinții sunt alcătuite din veacul al IV cu concepțiile lumii de atunci. Catedralele și bisericile în care se închină omul modern sunt din veacul 12—14, în care e întipărită o mentalitate care azi a dispărut. Liturghia anglicană e din veacul al XVI al Reformației iconoclaste. Omul de azi se duce la biserică să se roage și-i isbește o atmosferă stranie.

Anglicanii respectă Scriptura, respectă tradiția, dar vreau să vadă realitățile spirituale prin ochiul epocii de azi.

Cartea nouă de Cult vrea să fie expresia acestui ideal. In 9 Februar 1927 când a fost prezentată Congresului bisericesc, constătător din Sinodul episcopilor, Sinodul clerului și Sinodul mirenilor, a avut loc o ședință istorică în palatul de la Cantebury.

Arhiepiscopul Primat a deschis Congresul cu o vorbire în limba latină, arătând ce datoresc Anglicanii Bisericii catolice, în sânul căreia au trăit până la Reformație. Pe urmă a ținut un discurs Arhiepiscopul de York în limba greacă, arătând ce datoresc anglicanii venerabilei Biserici ortodoxe a sfinților părinți, cari au construit grandiosul edificiu dogmatic și canonic și cultul creștin al Bisericii apostolice și ecumenice.

Noua Carte a cultului divin a fost aprobată de Congres cu o însuflețire, ce caracterizează operele monumentale ale erudiției și pietății creștine. Ea a fost prezentată sinoadelor eparhiale, conferențelor preoțești și adunărilor parohiale din Țara întreagă.

In ședința din 15 Decemvrie 1927 a Camerii Lorzilor, discuția s'a încheiat cu vorbirea arhiepiscopului de York, care a spus: «Vă rog, măriților Lorzi, ca să votați proiectul spre a scuti Biserica de multe controverse. Noi trăim într'o lume nouă. Ceice privim această lume cu seninătate și cu nădejde, simțim o amărăciune față de controversele învechite. Tineretul de azi de ambele sexe nu se mai pasionează de odăjdiile Preoțimii, ori de acele definiții ale misterelor profunde cari în raport cu subli-

mitatea lor sunt mai presus de definiţii. Sufletul lor se pasionează de ceea ce e mai profund în cugetarea şi simţirea erei celei noui. Ei aspiră la realităţile credinţii şi la autoritatea eternelor legi ale vieţii.

Clasele muncitoare vreau să găsească în Biserică limanul păcii, al solidarităţii naţionale şi al buneivoiri între toţi fiii neamului. Prin biserică vreau să se înalţe tonul moral al ţării şi prosperarea tuturor aşezămintelor publice. Această Carte în conştiinţa noastră va ajuta neamul să se închine şi să slujească lui Dumnezeu cu înoite puteri. De veţi respinge Cartea, ne veţi sili să cheltuim energii preţioase în agitaţii fără rost. De acestea însă ne puteţi scuti, pentru ca să ne dedicăm fără rezervă marilor probleme cari leagă neamul acesta de credinţa creştină».

Astfel de apeluri isvorăsc din inima adevăratei pietăţi, care nu se lasă înăbuşită de sgomote stridente. Lumea aşteaptă cu nerăbdare hotărârea Sinodului episcopesc. Nu e probabil ca din acest incident să se desfiinţeze concordatul dintre Statul englez şi Biserica sa naţională. La aceasta a făcut aluzie Ministrul preşedinte în vorbirea sa. Cu toate acestea, multă lume e de părere că acest lucru e inevitabil, deşi nu se potriveşte cu instinctul conservativ al Englezilor.

Aniversarea alipirei Basarabiei. *In ziua de 29 April 1928 se vor desfăşură la Chişinău serbările de aniversare a 10 ani dela alipirea Basarabiei, precum şi desvălirea statuei lui Ştefan cel Mare. La serbări vor lua parte: Familia Regală, Regenţa, membrii guvernului etc.*

† Inmormântarea preotului I. I. Maximilian

După o păstorire binecuvântată de 45 de ani, vrednicul preot din Stupini, venerabilul părinte *Ion I. Maximilian*, a încetat din viaţă în dimineaţa zilei de Bobotează în spitalul civil din Braşov, unde intrase abea cu câteva zile mai înainte. O arterioscleroză, după scurte suferinţe, i-a pus sfârşit vieţii.

Fostul elev al liceului nostru «Andrei Şaguna», i-a dăruit aproape întreaga avere, agonisită în muncă şi cinste, în scop să alcătuească Fundaţiunea «Orfelinatul Preot I. I. Maximilian» pentru ajutorarea copiilor orfani dela liceul nostru sau dela altă şcoală din localitate.

Rămăşiţele pământeşti ale defunctului au fost aşezate Vineri în sala festivă a liceului, ear Sâmbătă d. a. au fost transportate la Stupini şi aşezate în biserica ortodoxă.

Duminecă s'a făcut înmormântarea, la care a asistat întreaga comună, membrii Eforiei şi delegaţiunilor şcolare sub conducerea preşedintelui Eforiei, protoereul Dr. I. Blaga, şi numeroşi alţi intelectuali braşoveni.

Prohodul a fost oficiat de părintele protopop Dr. I. Blaga încunjurat de 12 preoţi. După terminarea serviciului funebru a luat cuvântul protoereul Dr. Blaga în numele bisericii şi a forurilor administrative şcolare din Braşov, scoţând în relief personalitatea defunctului ca om, preot şi binefăcător al şcoalei. In numele braşovenilor şi a poporului din Stupini a vorbit dl deputat Voicu Niţescu.

Sicriul a fost apoi aşezat în mormântul familiar din faţa bisericii.

*

Jalnica familie ne trimite următorul anunţ:

Cu nemărginită durere aducem la cunoştinţă încetarea din viaţă a scumpului nostru: frate, unchi, cumnat şi văr, *Preotul Ion Maximilian*, în etate de 71 ani, după o păstorire rodnică de 45 ani.

Inmormântarea s'a făcut în cimitirul din Stupini Duminecă, în 8 Ianuar 1928, ora 2 d. a.

Fie i ţărâna uşoară şi memoria binecuvântată!

Conferenţe în Sibiu

Seria conferenţelor, ce se vor ţinea în Sibiu în decursul lunilor Ianuar—April 1928, din partea despărţământului Sibiu al «Astrei» şi «Asociaţia profesorilor secundari români», secţia Sibiu, — se începe Duminecă, în 15 Ianuar 1928, cu un *festival* în Sala mare a prefecturii judeţului, la ora 6 seara.

Va conferenţia I. P. S. Sa *MITROPOLITUL NICOLAE*, despre **Hristos şi natura.**

Corul şcoalei normale «Andrei Şaguna», sub conducerea dlui profesor Timotei Popovici, va cânta înainte şi după conferenţă.

Preţurile obişnuite.

Sântem siguri că sala va fi arhiplină, — dată fiind importanţa temei şi înalta personalitate a conferenţiarului.

Comitetele.

Din vieaţa pastorală

II

Intr'un articol anterior am tradus răvaşul unei zile de activitate pastorală a unui preot englez. Iată o altă pagină dintr'un ziar pastoral al unui preot de curând stabilit într'o parohie în suburbiile Londrei. Spre a-şi cunoaşte parohienii, s'a dus să-i viziteze pe la casele lor. Intr'o zi dă peste: «cel mai fericit om din Londra».

— «Acest om şi soţia sa n'aveau decât o singură cameră de locuit în care era mobilierul strict necesar. De douăzeci şi cinci de ani soţia zăcea pe pat fiind paralizată. Bărbatul său o îngrijia cu o iubire plină de devotament. Femeea abia putea să vorbească câte ceva şi toată vlaga sa se transmitea prin ochii ei duioşi şi blânzi. L-am întrebat pe bărbat, să-mi spună despre vieaţa lor».

— «Dimineaţa mă scol de vreme, pregătesc dejunul şi mâncăm. Apoi fac rânduială prin casă şi plec la muncă. Am o slujbă până la amiazi. La prânz sânt totdeauna acasă şi pregătesc într'una şi prânzul şi cina. După prânz de multe ori spăl rufe şi dereticesc prin casă. O fiinţă invalidă trebue să fie în loc foarte curat. Căscioara noastră a fost totdeauna curăţică şi plăcută. Lucia mea a iubit totdeauna curăţenia şi voea bună. Uneori când e tristă, eu totdeauna isbutesc să-i alung supărarea. Nu-i aşa, Luci dragă? Spuneam adineaori că totdeauna o am iubit, o am mângâiat, o am cinstit, de a fost bolnavă ori sănătoasă. Mi-am ţinut jurământul făcut înaintea Sfântului altar. Şi ne-am dat toată silinţa sa fim fericiţi. Părinte, crede-mă că iubirea toate le poate face. Ea aduce şi mângâere şi compătimire şi milă şi onoare. Dar mai ales în caz de boală, iubirea e leacul dumnezeesc». Şi de la pat pornia un sunet straniu, care semăna cu un oftat înăbuşit. Mă uitai la femee. Cuvintele bărbatului atât de mult au impresionat-o, încât a început să plângă de bucurie. Bărbatul îi luă mâna între palmele sale, o netezi pe frunte şi o sărută. «Părinte — zise bărbatul — n'aş dori să ai mai mare fericire decât mine. Eu sânt cel mai fericit om din Londra. Dumnezeu mi e martor cu câtă bucurie ne ducem zilele împreună».

Tradus de *T. Scorobet.*

Ştiri din lumea creştină

I

La 16—18 Dec. 1927 s'a ţinut în Bruxela un congres al călugărilor benedictini cu reprezentanţi din Norvegia, Elveţia, Germania şi Franţa. A participat şi un preot ort. şi un diacon. Din partea anglicanilor au fost doi profesori de teologie. A presidat Don Andrè, care a declarat că Biserica latină se nizueşte să renunţe la aroganţa veche din sânul ei şi să restabilească spiritul iubirii creştineşti. Cheea reunirii e dragostea nefăţărită.

FOIŞOARA

Regulament

(Urmare).

Art. 21. Nici un episcop nu poate primi un cleric dintr'o eparhie străină fără carte canonică, eliberată de episcopul eparhiei din care a plecat.

Dacă un preot sau diacon ar săvârşi cele sfinte în altă eparhie fără învoirea chiriarhului, se va considera ca neascultare de autorităţi şi se va pedepsi ca atare.

Art. 22. In cartea canonică se va arăta precis purtarea de până atunci a solicitatorului. Lipsa acestei precizări face fără efect cartea canonică.

Liberarea cărţii canonice produce vacanţa postului avut.

Art. 23. Nu se va putea elibera cartea canonică unui cleric trimis în judecata instanţelor judecătoreşti, până ce cauza pentru care a fost trimis, nu s'a stins printr'o sentinţă rămasă definitivă.

Nerespectarea acestei dispoziţii atrage după sine nulitatea cărţii canonice şi a tuturor actelor ce vor decurge din această carte canonică.

Art. 24. Monahilor nu se eliberează carte canonică. Trecerea lor dintr'o mănăstire într'alta în cuprinsul aceleiaşi eparhii, sau între două eparhii deosebite, se face pe cale de corespondenţă oficială între chiriarhii respectivi.

Art. 25. Administrarea sfintelor Taine a mărturisirii, cum şi sfânta împărtăşanie în caz de boală într'o parohie străină, nu cad sub pedeapsă.

Art. 26. Preotul care ar pretinde plată pentru sfintele Taine a mărturisirii şi a sfintei comunicări, va fi considerat şi pedepsit cu pedeapsa canonisirii la mănăstire sau la episcopie până la o lună.

Art. 27. Săvârşirea serviciului divin într'un paraclis particular fără ştirea şi consimţământul episcopului, se va considera şi pedepsi ca neascultare de autorităţi.

Art. 28. Dacă vreun cleric ar primi vreo însărcinare bisericească sau civilă de orice natură, fără ştirea şi consimţământul autorităţii bisericeşti competinte, se va considera şi pedepsi întocmai ca neascultarea de autorităţi.

Art. 29. Dacă vreunul din cei supusi jurisdicţiei bisericeşti ar părăsi parohia şi ar şedea mai multă vreme afară din parohie fără voia şi ştirea episcopului, după 30 zile de lipsă parohia sau postul va fi declarat vacant şi se va face numire nouă.

Art. 30. Neglijarea ritualului prescris la săvârşirea celor sfinte, cum şi neglijarea şi neîndeplinirea datoriilor de a predica în biserică, precum şi neglijarea tuturor indatoririlor sale oficiale rânduite de autorităţile competente, se vor considera şi pedepsi cu o pedeapsă până la maximum transferarea.

Art. 31. Violarea secretului mărturisirii, se pedepseşte cu depunerea.

Art. 32. Dacă vreunul dintre cei supuşi judecăţii bisericeşti vor fi condamnaţi de instanţele civile pentru vreo crimă sau pentru vreunul dintre delictele următoare: fals, furt, înşelăciune, abuz de încredere, mărturisire mincinoasă, adulter, delapidare de bani publici, mituire şi spargere de sigiliu, — trage după sine depunerea din treaptă şi pogorârea în rândul mirenilor, cu îndeplinirea formalităţilor de judecată bisericească.

Art. 33. Fără a atinge îndatorirea preoţilor de a conlucra şi la promovarea stării materiale a poporului prin muncă cinstită şi la organizarea vieţii lui economice le este

In cele trei seri ale Congresului s'au ţinut conferenţe despre Biserica ort. rusească şi au urmat concerte religioase de corul parohiei ruseşti d n Bruxela. Andrè Stoken e redactorul excelentei reviste *Irènikon*. Duminecă în 18 Dec. s'a slujit o sfântă liturgie în biserica Sf. Gudula după ritul bizantin. O multime de credincioşi s'au împărtăşit cu Sf. cuminecătură, potrivit practicei ortodoxe.

II

Revista Irènikon. In lunile de la Paşti până la Crăciun, această revistă apare lunar. Din Ianuarie până în Aprilie redacţia publică broşuri de conţinut variat. Intr'o astfel de broşură a publicat Korolesvki, preot de rit. bizantin şi bibliotecar în Vatican, un studiu interesant despre uniaţii latinizanţi, cari intercalează în liturgia ortodoxă uzuanţe latine, ce impietează maiestatea cultului răsăritean. «Corpus Domini» şi «Cultul Preacuratei» n'au loc la ritul ortodox şi zelul latinizant al uniaţilor el găseşte detestabil. Korolewski critică pe uniaţii cari schimonosesc ritul răsăritean şi-i falşifică simbolismul înalt, în vreme ce inovaţiile latine la cualifică adevărate grosolanii, săvârşite din lipsă de pietate şi de ştiinţă.

Broşura ar merita să fie tradusă — spre a modera zelul uniaţilor noştri latinizanţi.

III

Patriarhul Meletie al Alexandriei a hirotonit la Crăciun un episcop arab, şi membru al Sfântului Sinod din Alexandria. Prin aceasta se speră că vor înceta animozităţile dintre ortodocşii greci şi siriano-arabi, care aparţin Patriarhiei din Alexandria.

IV

In legătură cu condamnarea ziarului: *L'Action Française* s'a încins o polemică între Cardinalul Bourne din Anglia şi între redactorul Dr. Longford al revistei: Veacul al 19-lea. Acesta susţinea că Vaticanul a urmărit o politică filogermană în decursul răsboiului şi de atunci încoace.

Aduce ca dovadă documentele în posesia guvernului francez că Vaticanul prin Cardinalul Gaspari a trimis Nunciului Bonzano la Washington 90 telegrame, ca să înduplece pe Americani să nu între în răsboi şi să nu lifereze muniţiuni Aliaţilor. Cardinalul Bourne a crezut că e bine să tacă mulcom.

Crăciunul în Ţara sfântă

Ziarul vienez *Neue Freie Presse* primeşte, dela corespondentul său din Palestina, o descriere a serbării Crăciunului la Betleem. Reţinem, din această descriere, părţile următoare:

Crăciunul nu este aici serbarea pomului de Crăciun, cu mese încărcate şi cadouri: aici se sărbătoreşte cu adevărat ziua de Naştere a lui Isus Hristos...

Patriarhul, împreună cu suita sa, porneşte spre Betleem, în automobile.

E îmbrăcat în vestmintele de mare gală, la fel şi cei cari îl însoţesc.

Coloana de automobile e deschisă de excortă de poliţişti, în uniforma de paradă.

Drumul lung de vre o 10 k'm. dintre Ierusalim şi Betleem trece pe lângă mănăstirea ortodoxă Mar Elias, pe lângă sanatoriul catolic, clădit pe clima domoală a dealului Tantura, pe lângă mormântul mamei seminţiilor, Rachela, la care se închină tot atât de mult evreii, ca şi mohamedanii, pe lângă localităţi ale căror nume s'au prefăcut de-alungul veacurilor în tot atâtea simboluri, în Ţara sfântă, de unde pornesc ca dintr'uu focar divin, toate religiile.

Am ajuns la Betleem. Sunete de clopote urcă spre albastrul adânc al cerului oriental. In lumina strălucitoare a soarelui meridional aşteaptă preoţii şi populaţia...

Cel mai impresionant, cel mai strălucitor şi cel mai solemn, e modul cum celebrează ortodoxii aniversarea Naşterii Domnului.

Liturgia e spusă chiar în biserica votivă, o clădire întunecoasă strânsă între zidurile înalte ale mănăstirilor catolice, ortodoxe şi armeneşti. A fost clădită în 330 de împăratul Constantin, de-asupra aşa numitei grote a naşterii, în care după tradiţie s'ar fi aflat ieslele unde Maria şi-a pus copilul. De atunci şi până azi biserica a fost de nenumărate ori renovată.

Complexul de clădiri e azi împărţit între greci, latini şi armeni. Chiar şi copţii şi iacobiţii sirieni (partizanii învăţăturii despre o singură natură într'un Isus Hristos, anatemizată de consiliul din Calcedonia în 451), au câte un altar în partea laterală a bisericii.

La celebrarea Crăciunului, după ritul ortodox biserica e plină de pelerini din diverse ţări. Nota predominantă o formează costumul pitoresc al femeilor din Betleem: scute mari, albe, bogat împodobite cu dantele, un costum datând de pe vremea cruciaţilor. Bărbaţii poartă un turban galben aprins, uriaş ca formă, sub care poartă pălăriuţe albe.

In partea nordică a bisericii se află tronul Patriarhului, — la dreapta şade guvernatorul Ierusalimului, în uniformă, faţă în faţă cu ei consulii puterilor ortodoxe. Ceremonia începe.

Doi câte doi, în şiruri lungi, apar preoţii, cari vor lua parte la slujbă. La dreapta câte un arhimandrit, învăluit în negru, cu o cruce strălucitoare pe piept, la stânga câte un călugăr.

Ajunşi în faţa altarului principal, fiecare păreche cade în genunchi, apoi pentru a doua oară în faţa prelatului, care stă la dreapta tronului. Şi sărută pe rând mâna şi cer, cum prescrie ritul ortodox, învoirea de-a lua parte la slujbă.

Când liturgia a ajuns până la pasagiul intrării, prin «uşile împărăteşti», intră patriarhul. Păşeşte încet spre tron, strălucitor îmbrăcat în alb şi aur. Pe coroana mitră strălucesc pietre preţioase. Incepe adevărata slujbă.

Punctul culminant e, când clerul şi oaspeţii oficiali, scoboară în cripta suterană. Drepte şi alunecoase sânt treptele înguste, pe care trece procesiunea, dispărând sub pământ. Fiecare poartă o lumânare în mână.

In grotă fumul lumânărilor se amestecă cu mirosul tămâiei...

Cu repercusiuni de tunet se aude sub boltele scunde, cântecul de bucurie: «Kyrie eleison».

Ingenunchiază patriarh şi preoţi în faţa micului altar pentru a săruta, sub strălucirile lumânărilor, steaua sub care stă scris: «*Hic de Virgine Maria Iesus Christus natus est*».

Sfârşitul slujbei îl formează înapoierea solemnă a procesiunii, în biserica de sus, al cărui interior îl înconjoară de trei ori. In frunte steagurile şi crucile, apoi episcopii şi preoţii în rânduri de câte doi, — în sfârşit patriarhul, binecuvântând mulţimea învăluit în nouri de fum de tămâie, vine în sunetele unui imn maiestos, pe când candelabrele de sus, purtate de mâni invizibile, descriu cercuri largi în aierul săturat de miresme.

Şi atunci urmează partea care face din această sărbătoare cea mai originală dintre toate sărbătorile Crăciunului creştin:

In sunetele cântecelor greceşti ale procesiunii se amestecă brusc, într'o disarmonie, dar care sună victorios ca o fanfară, corul egiptean al copţilor; şi, drept al treilea contrapunct umplând de ţipete încăperea bisericii, cântecul sirian al iacobiţilor.

Fiecare sectă îşi va celebra liturgia la altarul său particular.

Nestăvilit cresc valurile de cântece spre candelabrele imense de sub bolţile imense, de piatră afumată: e simfonia Ţării Sfinte, în care se unesc nostalgiile de divinitate ale tuturor religiilor.

INFORMAŢIUNI

Moartea unui maestru de muzică şi compozitor. In Bucureşti s'a stâns din viaţă profesorul dela conservatorul de muzică *D. G. Chiriac*, în seara de 8 l. c., în etate de 65 ani. In fruntea societăţii corale «Carmen», maestrul Chiriac a muncit neîntrerupt 25 de ani, a colindat ţara întreagă, a cules de pretutindeni cântecele noastre ţărăneşti, le-a armonizat şi tipărit. Muzica românească pierde în cel dispărut pe unul dintre cei mai înzestraţi compozitori. Cultivator osârdios al vechilor cântece religioase, Chiriac a compus fermecătoare colinde şi liturgii în stil oriental. Al lui este şi *Imnul de slavă*, cântat la încoronarea din Alba-Iulia.

Adunare generală. On. membri ai Asociaţiei învăţătorilor români, secţia judeţului Sibiu, se convoacă la Adunarea generală ordinară care se va ţinea Luni la 30 Ianuar 1928 ora 9 a. m. în sala cea mare dela prefectura judeţului Sibiu.

Căsătoria în Rusia. In Rusia flăcăul şi fata se înfăţişează în faţa unui comisar care le scrie numele într'un carneţel cu păreţii fireşte roşii. Tinerii trăiesc, la un loc, 2 zile, 1 lună, 3 luni, şi când cred că era mai bine necă sătorit, se duc ear la comisar, îi spun la ce au venit, şi fără vorbă numele li i şters, şi din nou sânt liberi. Halal d'aşa viaţă — de familie!

ŞTIRI LOCALE

Adunare. Se convoacă adunarea generală a comitetului liceului «G. Lazar», din Sibiu pe Duminecă, 15 Ianuar a. c. ora 11 a. m. în sala de şedinţe a liceului, pentru a lua în desbatere bugetul pe anul 1928 şi contul de gestiune pe anul 1927. In cazul când la această dată nu s'ar prezenta numărul membrilor cerut de Regulament, adunarea generală se ţine Duminecă, 22 Ianuar a. c. ora 11 a. m. în acelaş loc, cu orişice număr de membri. *Direcţiunea.*

---

oprit preoţilor şi diaconilor de a se îndeletnici cu afaceri incompatibile cu chemarea lor şi care i-ar împiedeca dela împlinirea cu succes a îndatoririlor misiunii lor. Astfel, ei nu pot ţinea debit de băuturi spirtoase (cârciumi) nici pe numele lor, nici prin persoane interpuse; nu pot exercita nici un fel de comerţ, nici pe numele lor, nici prin persoane interpuse; nu pot ţinea moşii şi păduri în arendă care au caracter comercial şi de speculaţie; nu pot fi administratori de moşii; nu pot participa în societăţile comerciale în locurile care indică responsabilitatea personală, cum d. ex: administratori delegaţi, directori şi delegaţi.

Contravenienţii la acest articol se pedepsesc cu pedeapsa vinei neascultării de autorităţi.

Art. 34. Preoţii şi diaconii sânt datori a se îmbrăca în tot timpul, atât în serviciu, cât şi în afară de serviciu, în costumul preoţesc prevăzut de Sfintele Canoane şi regulamentele Sf. Sinod.

In cazuri determinate, cum ar fi de exemplu călătoria în străinătate sau o însărcinare oarecare, ori în alte împrejurări de forţă majoră, episcopul poate da dispensă.

Dispensele sânt personale şi pe timp determinat.

Art. 35. Dacă un preot sau diacon leapădă costumul preoţesc, pentru prima dată i se vor aplica pedepsele prevăzute la art. 4, § 1, litera *a* şi *b*. In caz de recidivă va fi oprit dela slujirea celor sfinte pe timp de o săptămână cu pierderea salarului pe timpul opririi, şi tot astfel va fi pedepsit până la îndreptare.

Art. 36. Inalta trădare, conjuraţie contra autorităţilor canonice şi sperjurul, se pedepsesc potrivit Sf. Canoane şi în legătură cu pedeapsa dată de instanţele civile.

Art. 37. Clericul care prin cuvinte necuviincioase sau prin fapte a arătat nerespect faţă de Casa lui Dumnezeu şi de obiectele sfinte, pentru prima dată se pedepseşte cu dojană severă, care să-i amintească de frica lui Dumnezeu şi sfinţenia locului şi de importanţa chemării sale, sau oprirea pe una sau până la cinci zile canon de pocăinţă, după natura greşelii.

De va cădea pentru a doua oară în aceeaş greşală, să fie pedepsit cu suspendarea pe termen dela 1—3 luni şi canon de pocăinţă la episcopie sau într'o mănăstire pentru instruire şi îndreptare. De se va vădi şi a treia oară, se depune.

Art. 38. Furtul, camăta şi omorul se vor pedepsi cu pedepsele prevăzute de Sf. Canoane.

Omorul, săvârşit de un cleric chiar din greşală şi în legitimă apărare, atrage după sine oprirea pentru totdeauna dela slujirea Sf. Liturghii. Rămâne însă în toate cu drepturile şi onorurile demnităţii sale, putând îndeplini şi celelalte ierurghii, afară de Sf. Taine.

Art. 39. Clericul, care în biserică în timpul sfintei slujbe, a bătut pe cineva cu mâna sau cu băţul, se pedepseşte cu pedeapsa depunerii din treaptă.

Art. 40. Clericii dovediţi că au călcat castitatea sau sfinţenia căsătoriei căzând în adulter, nu mai pot rămânea în cler, ci se depun.

Art. 41. Preoţii şi diaconii văduvi cari se recăsătoresc, sânt opriţi pentru totdeauna dela săvârşirea tuturor oficiilor religioase.

Art. 42. Clericii, dovediţi în beţie, se pedepsesc prima dată cu canon la mănăstire pe timp până la 3 luni, cu oprirea sau fără oprirea dela săvârşirea celor sfinte, după împrejurări, iar a doua oară se suspendă din post cu pierderea salarului până la pocăinţă şi îndreptare. (Urmează).

Nr. 103/1927. (157) 3—3

Concurs de licitaţie

Consiliul parohial ort. rom. din Şelimber dă pe cale de licitaţie, cu oferte închise, zidirea unei biserici noi.

Planul, condiţiile de licitaţie stau spre vedere la oficiul parohial ort. din Şelimber.

Ofertele se vor înainta până la 7 Februar 1928 la oficiul parohial.

Şelimber la 1 Ianuar 1928

Irimie Milea epitrop. — Nicolae Vlad paroh ort.-rom.

GRATIS trimit catalogul meu despre **viţe de vie altoite** care cuprinde preţurile cele mai ieftine şi sfaturile neresp ătibile pentru fiecare viticultor. In interesul propriu al Dvoastre nu procuraţi viţe de vie sau viţe altoite, până când nu citiţi călăuza mea de viticultură. Adresa: **J. SZÜCS,** pepinerie 24. Diosig, judeţul Bihor Se caută agenţi pe lângă provizie mare. (131) 11 16

A apărut în ediţie nouă:

Frumoasa din Nor

şi alte poveşti, de *E. HODOŞ.* Volumul conţine, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase poveşti din popor. Se află la: Libraria Arhidiecezană, în Sibiu. Preţul 60 lei şi porto.

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană

de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Din «Biblioteca Bunului Pastor» se găsesc la Administraţia Revistei teologice:

Nr. 13. *«La cine ne vom duce?»* de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. *«La luptă dreaptă!»* de Nicolae Colan, profesor.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului:

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi întrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

A apărut

în a doua ediţie revăzut şi complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

întocmit pentru trebuinţele preoţilor, studenţilor în teologie şi ale elevilor şcoalelor normale

de

AUREL POPOVICIU

profesor la Şcoala Normală „Andrei Şaguna"

şi se poate comanda dela Libraria Arhidiecezană din Sibiu. — Preţul Lei 100, plus spese poştale Lei 15.

Reclama este sufletul comerţului

„NEGOIUL",

cassă de economii, soc. pe acţii în Porumbacul de sus

(1) 1—1

Convocare

Domnii acţionari ai cassei de economii «NEGOIUL», societate pe acţii în Porumbacul de sus se învită la

a XIX-a adunare generală ordinară,

care se va ţinea în Porumbacul de sus la **26 Februarie 1928 la 2 ore p. m.** în localul institutului, cu următorul

Program:

1. Deschiderea şi constituirea adunării generale.
2. Raportul direcţiunii, bilanţul anual şi raportul comitetului de supraveghiere.
3. Impărţirea profitului curat.
4. Alegerea comitetului de supraveghiere.
5. Eventuale propuneri, înaintate direcţiunii cu 3 zile înainte de ziua adunării.

Acţionarii să-şi prezinte acţiile cel puţin cu o zi înainte de adunarea generală, conform §-lui 12 din statute.

Direcţiunea

Activa — **Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1927** — **Pasiva**

	Lei b.		Lei b.
Cassa	3,189·—	Capital	300,000·—
Escont	2.409 580·—	Fond de rezervă	91,350·—
Obligaţiuni	57 682·—	Fond de cladire	31,223·—
Efecte	8,300·—	Depuneri	1.933,968·30
Depuneri	9.500·—	Dividendă neridicată	693·—
Imobil	10,000.—	Interese transitoare	61,680·—
		Dovrşi	10,823·—
		Venit curat	68.513·70
	2.498,251·—		2.498,251·—

Spese — **Contul Profit şi Perdere** — **Venite**

	Lei b.		Lei b.
Interese de depuneri	236,261·80	Interese trans. din 1926	70,000·—
Contribuţiune	105 344·—	Interese de Escont	272,324·—
Salare	24,000·—	Interese de dep. şi efecte	3,972·—
Spese (chirie, tipărituri etc.)	23.075·50	Proviziuni	110,899·—
Venit curat	68.513 70		
	457,195·—		457,195·—

Porumbacul de sus, la 31 Decemvrie 1927.

DIRECŢIUNEA:

Nic. Bărglăzan m. p. Nic. Solomon m. p. Nic. Comşa m. p. Vasile Popianoş m. p. Gheorghe Banciu m. p. Luca Popianoş m. p. Candid Popa m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere examinând conturile prezente, le-am aflat în ordine şi onsonanţa cu registrele.

Valeriu Boriga m. p. Vasile Lăzăriciu m. p. Luca L. Popianoş m. p. Ioan Rebega m. p. Nicolae Frâncu m. p.

A apărut şi se vinde în **Libraria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creştin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1928

Cuprinde bogată materie, cu frumoase chipuri

Conţinutul acestui Calendar este următorul:

Jalea ţării. — Repriviri (asupra anului 1927). — Din viaţa Regelui Ferdinand I. — Un mare împărat despre Isus Hristos. — † Dr. Ioan Mihu. — Versuri religioase: Naşterea Domnului, şi Inălţarea. — Peatra. — Lumină în întunerec. — Pace vouă! (versuri). — Curtea de Argeş. — «Şi ne iartă nouă»... (din viaţa voevozilor români). — Căsătoria morţilor. — Obicei la greci. — Gonirea diavolilor. — Preoteasa în mijlocul sătencelor. — Pentru trezirea conştiinţei creştine. — Nou imn. — In post. — La poarta raiului. — Dumnezeu ştie ce face. — Fel de fel: 1. Ce poate rugăciunea! — 2. Ţăranii tot mai cuminte. — 3. Cei trei magi. — 4. Cămaşa fericitului. — 5. Ţăranul şi bolşevicul. — 6. Cum să ne purtăm cu preoţii? — Glume ş. a.

Chipuri: † Regele Ferdinand I. — M. Sa Regina Maria. — M. Sa Regele Mihai I. — Inalta Regenţă: A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, George Buzdugan. — A. S. R. Principesa-mamă Elena. — Biserica episcopală dela Curtea de Argeş.

In celelalte părţi ale Calendarului se află: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii; Insemnarea târgurilor ş. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu *Şematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidiecezan de Alba-Iulia şi Sibiu, cu «Evidenţă» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheţi şi învăţători, — şi altă ediţie *fără Şematism.*

Preţul: Ediţia cu Şematism 50 Lei, — fără Şematism 20 Lei

Plus porto postal Lei 10, şi sânt a se trimite înainte prin mandat poştal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

Redactor responsabil: Dr. George Proca. — Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.